

14 marca 2018 r.

Komunikat KNF dotyczący stanowiska organu nadzoru odnośnie założeń polityki dywidendowej banków komercyjnych w perspektywie średnioterminowej

Komisja Nadzoru Finansowego w dniu 13 marca 2018 r. przyjęła założenia odnośnie polityki dywidendowej banków komercyjnych w okresie średnioterminowym. Z uwagi na to, że polityka dywidendowa jest m.in. pochodną kształtowania się otoczenia zewnętrznego (w tym regulacyjnego) sektora bankowego oraz kondycji tego sektora, Komisja zastrzega, że przedstawiona informacja opracowana została z uwzględnieniem klauzuli ceteris paribus i pozostanie aktualna, o ile w otoczeniu makroekonomicznym lub regulacyjnym polskiego sektora bankowego nie zajdą istotne zmiany.

1. Na przestrzeni 2017 roku nastąpiło istotne wzmocnienie bazy kapitałowej polskiego sektora banków komercyjnych. Na koniec 2017 roku, wysokość średniego łącznego współczynnika kapitałowego (TCR) wynosiła 19,13%, z kolei wartość współczynnika kapitału Tier 1 wyniosła 17,33%.
2. Bezpośrednim celem polityki dywidendowej jest zapewnienie stabilności sektora bankowego poprzez wzmocnianie bazy kapitałowej oraz ochrona odbiorców usług finansowych, w tym deponentów.
3. Wskazując politykę dywidendową na kolejne lata kierowano się, uwzględnionym już w polityce dywidendowej ogłoszonej w listopadzie 2017 r., zaleceniami Europejskiego Banku Centralnego (EBC) z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie zasad wypłaty dywidend oraz utrzymano kryteria dodatkowe dla banków zaangażowanych w kredyty walutowe.
4. Rekomenduje się, by dywidendę z zysku za rok poprzedzający decyzję mogły wypłacić jedynie banki spełniające jednocześnie poniższe kryteria:
 - nie realizujące programu naprawczego¹;
 - pozytywnie oceniane (ocena końcowa BION nie gorsza niż 2,5 – masterskala ocena 1 lub 2);
 - wykazujące poziom dźwigni finansowej (LR) na poziomie wyższym niż 5%;
 - posiadające współczynnik kapitału podstawowego Tier I (CET1) nie niższy niż wymagane minimum podwyższone o 1,5 p.p.²:
 $4,5\% + 56\% * \text{add-on} + \text{wymóg połączony bufora}^3 + 1,5\%$

¹ Program postępowania naprawczego/wdrożenie planu naprawy

² 1,5 p.p - zgodnie z art. 142 ust. 4 ustawy Prawo bankowe: przy ocenie sytuacji finansowej banku Komisja Nadzoru Finansowego może brać pod uwagę zachowywanie przez bank wymogu w zakresie funduszy własnych, określonego w ust. 1 pkt 1 powiększonego o 1,5 punktu procentowego.

³ Wymóg połączony bufora w wysokości obowiązującej od 2019 r.

- posiadające współczynnik kapitału Tier I (T1) nie niższy niż wymagane minimum podwyższone o 1,5 p.p.²:
 $6\% + 75\% * \text{add-on} + \text{wymóg połączony bufora}^3 + 1,5\%$;
- posiadające łączny współczynnik kapitałowy (TCR) nie niższy niż wymagane minimum podwyższone o 1,5 p.p.²:
 $8\% + \text{add-on} + \text{wymóg połączony bufora}^3 + 1,5\%$.

Rekomenduje się, by banki spełniające jednocześnie powyższe kryteria mogły wypłacić do 75% wypracowanego zysku za rok poprzedzający decyzję.

Ponadto rekomenduje się możliwość wypłaty do 100% z wypracowanego zysku za rok poprzedzający decyzję przez banki spełniające wszystkie powyższe kryteria z uwzględnieniem, w ramach kryteriów kapitałowych, wrażliwości banku na niekorzystny scenariusz makroekonomiczny⁴.

Dla banków zaangażowanych w kredyty walutowe⁵ stopę dywidendy należy odpowiednio skorygować, zgodnie z poniższymi kryteriami:

Kryterium 1 - bazujące na udziale walutowych kredytów mieszkaniowych dla gospodarstw domowych w całym portfelu należności od sektora niefinansowego:

- banki z udziałem powyżej 10% - korekta stopy dywidendy o 20 p.p.
- banki z udziałem powyżej 20% - korekta stopy dywidendy o 30 p.p.
- banki z udziałem powyżej 30% - korekta stopy dywidendy o 50 p.p.

Kryterium 2 - bazujące na udziale kredytów mieszkaniowych walutowych udzielonych w latach 2007 i 2008 w portfelu walutowych kredytów mieszkaniowych gospodarstw domowych:

- banki z udziałem powyżej 20% - korekta stopy dywidendy o 30 p.p.
- banki z udziałem powyżej 50% - korekta stopy dywidendy o 50 p.p.

Kryteria korygujące będą traciły na znaczeniu wraz z postępującą amortyzacją portfela kredytów walutowych.

Powyższe kryteria odnośnie do wypłaty z zysku za rok poprzedzający decyzję banki powinny spełniać zarówno na poziomie jednostkowym jak i skonsolidowanym.

⁴ Wrażliwość banku na niekorzystny scenariusz makroekonomiczny mierzony przy pomocy wyników stress testów nadzorczych.

⁵ Banki posiadające w portfelu należności od sektora niefinansowego ponad 5% udział walutowych kredytów mieszkaniowych dla gospodarstw domowych.